

Ja et dic jo
que...

EL BE NEGRE

SETMANARI SATÍRIC.

...n'hi ha
un feix!

Any III-Núm. 125

Barcelona, 25 d'octubre de 1935

Preu: 20 cèntims

EDITORIAL

Ara ens hem fet de la U. P.

Sobrats pel magnífic moviment renovador que ha portat les Joventuts d'Esquerra, abans escamots, de l'Estadi al poder per tal de salvar Catalunya i la República greument amenaçades pels corrents democràtics, hem volgut fer un parentesi, unes hores de silenci com les que marcaren en la premsa liberalista el cop renovador del 13 de setembre de 1923.

Calia abans d'aparèixer després d'un tombant tan capità de la història de Catalunya (autor in partibus infidelium, A. Rovira i Virgili), veure com anaven les coses i si calia fer literatura toixitorresca o bé entonar a tot pulmó el «Giovenezza» redemptor, que és l'únic redemptor que no n'ha sortit crucinat.

Hi havia encara una tercera posició, que era l'oposició. Però en la nostra posició la considerem insensata. Com ha dit molt bé «La Humanitat», som uns covards i, com que si ho som és precisament perquè no tenim les espalles ben guarnides, hem decidit fer-nos valents, que fa mes bonic, pesant-nos, com tothom que s'estimi, al servei de la dictadura, ah, de l'Esquerra.

Es clar que, un cop fet això, ja no podem dir més la veritat. Però el dir la veritat dona disgustos i no dona pa, i nosaltres el que volem és pa i alguna cosa més, si hi cau, per a poder sucuar.

Es clar que els nostres lectors hi trobaran algun canvi. Per exemple, fins ara basant-nos en el costum generalment exies que els bons sabaters feien bones sabates i els sastres bons, bons vestits, ens pensàvem que els escriptors de diaris o de setmanaris el que calia era que escriviessin bé i no ensarronessin la gent. Ara, però, potser una mica tard, ens hem donat compte del nostre gran error, perquè hem descobert que això és secundari i que el bon escriptor, per ésser bo ha de tenir el cop de puny privat i pisioia de bona marca. Es per això que els nostres lectors hi trobaran diferència; però podran tenir la seguretat que, si el director o el directori els ho mana, sabran sostenir el que escriuran, perquè escriuran malament, això sí, però, seran uns bons matancers, en el mal sentit de la paraula. Per això caldrà operar, naturalment, grans canvis en la redacció, caldrà, també, tenir un consiliari o Gran Delator, càrrec que ja tenim proveït, podem demostrar que per a escriure no es necessita altra cosa que una tranca, un pols que no falli i una llicència d'arma.

Amb aquesta ciència ens posarem a les ordres del qui mani, naturalment, amb les degudes compensacions i no com fins ara que anàvem ensenyant la ceba.

Es clar que, de moment, haurem d'anar fent el tomb paulatinament, perquè si no, la cosa resultaria massa descaçada.

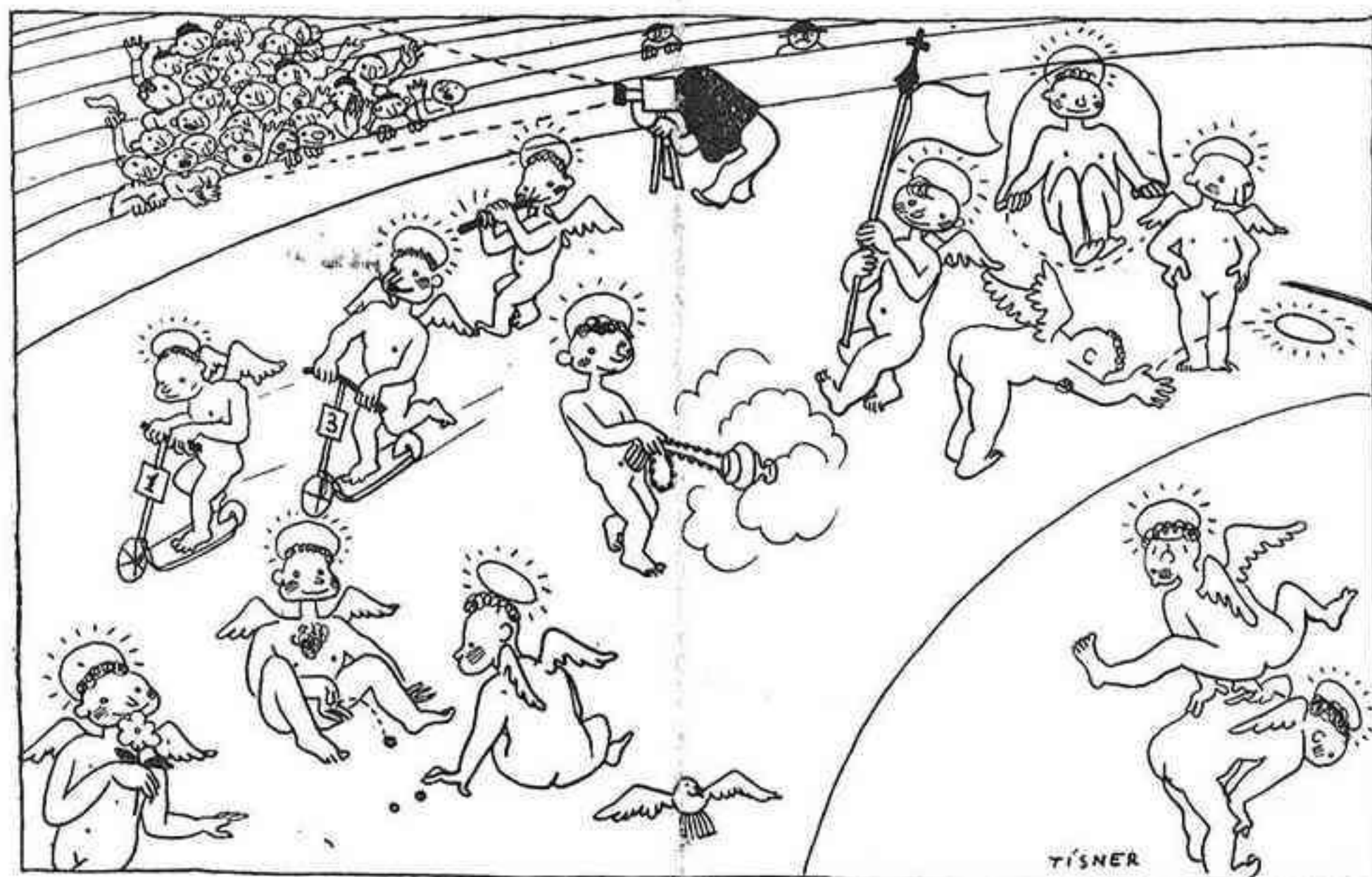
Semblaria que volem imitar molts personatges que corren per aquí. Ens fa tanta por el dir de la gent com els trets i les garrotades exactament com a aquells senyors; però, si ens esveren les garrotades i els trets, pel que fa al dir de la gent tenim una mica més de decòrum. Es per això que farem el canvi d'una manera tan dissimulada que ni nosaltres mateixos ens n'adonarem i ens trobarem dient blanc al negre, fent decents els brètols i, com és de suposar, fent brètols les persones decents.

D'aquesta manera el lector no hi podrà res i nosaltres, si no hi guanyem en honor, que diuen els que manen que no en tenim, que no sabem com dimoni ho podem saber, hi guanyarem en honors, que és el que ells tenen, i potser fins i tot en pessetes. En salut i pessetes, que és el que convé.

REVISAT PER LA CENSURA ECLESIASTICA

Això és un Be blanc, encara que sembli un Be Negre. ¿A vostès, que els sembla?

Els escamots a l'Estadi vistos d'acord amb les noves orientacions de EL BE NEGRE.

La parada de l'Amor

Diumenge, a l'Estadi van celebrar-se les «jornades atlètiques d'Estat Català». Abans, del Casal del carrer de Cortès havien sortit els escamots uniformats i marcant el pas.

Durant la manifestació van fer llur presentació al distingit públic de Barcelona els escamots motoristes, els escamots ciclistes i els escamots femenins.

Els escamots motoristes i ciclistes, com llur nom indica, anaven a cavall d'una moto i d'una bicicleta, respectivament. Els escamots femenins, a cavall d'uns talons de quatre pams.

Els manifestants tenien un to d'uniformitat. Els homes, pel color de la camisa (verda). Les dones, per llur esclatant bellesa.

Si mai, però, es perd EL BE NEGRE, no l'anèssiu pas a cercar a costat d'una «escamota»!

COM EN LES ESTAMPES ANTIGUES

Pels volts de les dotze va entrar a l'Estadi el senyor Macià, seguit de tres flamants escamotes. Així que el senyor Macià hagué pres seient, les tres joventíssimes dames, Duran, Bargalló i Gibert, es col·locaren darrera la butaca presidencial, fent l'escorta d'honor.

No cal dir que amb la camisa verda feien llur efecte. Veient la «pose» de les tres escamotes, hom no podia per menys que pensar en aquells negres hercúls que, segons les estampes antigues, do-

El preu de la democràcia

Els ambaixadors, per tal de conservar el prestigi del país que representen, tenen un gran sou i uns grans honors; però això porta obligacions i, una d'elles és donar de tant en tant unes grans recepcions perquè tothom pugui veure aquell prestigi.

En Gabriel Alomar, universalment conegut pel seu esperit d'economia, és ambaixador a Roma i no es va poder sostreure al protocol. Però, com que és — era — un demòcrata fervent, va voler donar a la festa un caràcter popular i democràtic i feu obrir les portes a tothom.

Quan més satisfet estava l'home de l'èxit, s'adonà que li havia desaparegut l'estil·logràfica i la seva filla va anar a dir-li que a ella li havien pispat una polvera.

Això el contrarià una mica. El contrarià tant, que acabà la festa com va poder i mentre anava dient adéu a la gent, en veu baixa i en estallà, barrejat amb reneses d'oriol no Anguera de Sojo) anava mormolant com si fossin fineses dirigides als hostes que se n'amaven:

—Ja n'estic tip de democràcia! Prou democràcia! Mai més!

naven escorta als monarques absoluts durant les audiències reials.

ULL VIU, AGUSTINET!

Després que els atletes hagueren fet llurs coses a la pista, van començar els discursos. El primer a fer ús de la paraula fou el generalíssim cap dels escamots, el jove Miquel Bacà. Va tractar del concili, nicens, instants, i oportunitats, assenyala la conveniència que els escamots fessin els exercicis espirituals en els períodes pre-electorals i no durant els mesos de febrer i març, tal com han vingut fent fins ara.

Després va fer-ho en Encàns. Quin poeta no hi ha del jove, sí que també conseller de Sanitat! Si l'Agustinet Esclasans l'hagués sentit, ben segur que hauria pres bona nota de la inflamada oda que recità, per al seu «Capitolio», que diu en Pich.

TANT DIRA!

Però el discurs més esplèndid va fer-lo Lluís Companys: —Als forasters—digué— que vinguin a la nostra terra, si vénen amb amor, els donarem el millor plat de la nostra taula! I el millor llit de la nostra casa!!! (Dedicat exclusivament als mur-

LA CAMPANYA ELECTORAL

Bilbao. — A la plaça de bruus s'ha celebrat un míting de dretes en el qual han pres la paraula gran nombre d'oradors que han propagat per les noves orientacions de la política espanyola.

El Sr. Gil Robles que ha parlat el darrer, ha dit que la victòria seria agrària, catòlica, apostòlica i romana, sobretot romana.

Bilbao. — A la plaça de bruus s'ha celebrat un míting d'esquerreres en el qual han pres la paraula gran nombre d'oradors que han propagat per les noves orientacions de la política espanyola.

El Sr. Prieto, que ha parlat el darrer, ha dit que la victòria seria socialista, laica, esquerrista i republicana, sobretot republicana.

Bilbao. — Els nacionalistes per ara callen, però es té la impressió que així que es posin a actuar, diran que s'ha d'anar a cercar noves orientacions a la política espanyola i fer possible una victòria nacionalista, catòlica, republicana, apostòlica, esquerrista, romana i republicana.

Zamora. — A la plaça de

ciano-almerians que encara no s'aguin a Catalunya.)

DOS QUE NO PARLEN

Per cert que va estranyar-nos molt que no fes ús de la paraula el senyor Amadeu Torner, presumpte concessionari dels nous autocòmibus, el qual des d'un lloc d'honor contemplava tranquil·lament les lluites entre gladiadors i cristians.

En canvi, no va sorprendre'ns el mutisme de la Bargalló. Encara que de tant en tant un aferriat admirador de la il·lustre oradora, que sempre era el mateix, cridés: «Que parli la Bargalló!» Aquesta, per una imposició perfectament justificada dels organitzadors, callà com una morta.

COSTAT PER COSTAT

I ara que hem parlat del senyor Torner, ¿es pot saber què hi feia al seu costat, complimentant-lo, raspatlant-lo i reverenciant-lo el periodista David Marco Corzan?

Marco que ha actuat d'introduïdor dels autobusos amb articles signats a «El Diluvió», a tota plana, diumenge presentava el cèlebre home d'afers a tothom que es descuidava.

LA CAMPANYA ELECTORAL

bruus s'ha celebrat un míting, propietat del Sr. Royo Vilanova, en el qual l'esmentat orador ha propagat per una nova orientació de la política espanyola i per anar a rebentar aquesta mer...

El Sr. Gil Robles que ha parlat el darrer, ha dit que la victòria seria agrària, catòlica, apostòlica i romana, sobretot romana.

Bilbao. — A la plaça de bruus s'ha celebrat un míting d'esquerreres en el qual han pres la paraula gran nombre d'oradors que han propagat per les noves orientacions de la política espanyola.

El Sr. Prieto, que ha parlat el darrer, ha dit que la victòria seria socialista, laica, esquerrista i republicana, sobretot republicana.

Bilbao. — Els nacionalistes per ara callen, però es té la impressió que així que es posin a actuar, diran que s'ha d'anar a cercar noves orientacions a la política espanyola i fer possible una victòria nacionalista, catòlica, republicana, apostòlica, esquerrista, romana i republicana.

Zamora. — A la plaça de

Les Senyores de l'Esquerra van pels mercats

L'inferrissada lluita entre l'Esquerra i la Lliga en el camp de batalla del vot femení ha arribat a un extrem que s'espera d'un moment a l'altre l'ús de gasos asfixiants. Com a assaig preliminar, però, sembla que seran assajats els lacrimògens.

Mentrestant, per començar, la campanya de visites domiciliàries de les senyores de la Lliga serà contratestada per les senyores de l'Esquerra amb una intensa campanya en els mercats prop de les criades.

L'altre dia va començar ja el primer assaig. El portaren a cap les eminentes propagandistes, senyores Rosa Maria Arquimbau, Dolores Bargalló, Maria Teresa Gibert i Anna Murià.

Naturalment, les esmentades propagandistes no anaren a fer mítings pels mercats, sinó que, modestament vestides amb el davantal i carregades amb el cistell, deixaren el nom a casa per barrejar-se amb els humils.

Per tal de tenir més fàcil la tasca, es repartiren els mercats. Dolores Bargalló es quedà amb el de la Revolució, que volien totes; a Rosa Maria Arquimbau li tocà el Ninot; la Boqueria tocà a Maria Teresa Gibert i Sant Antoni a Anna Murià. En el sorteig s'hi havia inclòs primer la Concepció però calgué retirar-la perquè ningú no la volia.

La tasca és senzilla i els primers assaigs han donat excel·lents resultats. Així com la Lliga conquista les senyores, l'Esquerra es fa seves les criades.

Quan les propagandistes venien una raspas en estat de votar, se li fan trobadisses i comencen de parlar del sortir a les festes.

Noia — diu l'electorera — això de la política la senyoreta es posa impossible. Com que és de la Lliga, voldria que jo també hi votés. Però mira!

La criada autèntica mira i veu com l'altra treu del cistell una botifarra de pam i uiig. Si no té la botifarra fa un gest equivalent, més barat sempre.

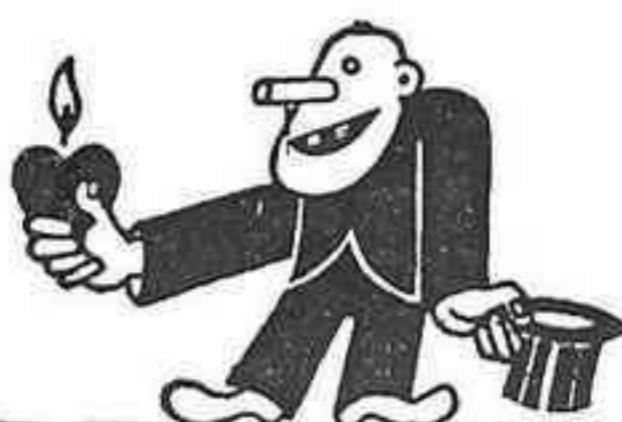
—Els que ella voldria, que votés la Lliga perquè així tornarien a obrir els mercats els diumenges. És clar, com que el peix no se li conserva... Que compri una bevera i no figuri tant. Estaria bé, que ara que hem guanyat aquesta conquesta del proletariat... Oh, i encara! L'altre dia vaig sentir escoltant darrera la porta que la senyoreta deia a una seva amiga que és més tafaneira...! Ahigurat li deia que si guanyaven les eleccions posarien caixes registradores a la porta dels mercats i els farien registrar per privar-nos la ci-

sa. —Això deia? —Oh, i espera't! I els diumenges a la tarda totes a l'escola dominical i al rosari i a la novena.

—I que no et torni a veure mai més llegint «EL BE NEGRE»!

amb el cor a la mà

“FÁBULAS DE SAMANIEGO”

parlar quan es declari crisi al Parlament que és quan no deixen parlar, com molt bé sap en Lluhi. Quant a conseller, sóc bona persona i no m'ha agradat mai aconsellar malament ningú. Vull dir que si don Francisco Macià m'honorés amb un càrrec com aquest, estic segur que quedaria satisfet de la meua gestió i que trobaria en un servidor (de vostres i de Catalunya) un segon Ventura Gassol.

«Amb gràcies anticipades, li besa les mans el seu afectíssim servidor»

JOSEP SANGLOTELLA I RUPIA (signat)

P. D. — El sou de conseller, veritat que són 2.500 pessetes?»

Esperem la pròxima crisi amb expectació, puix que l'amic Sanglotella, a jutjar pel contingut de la lletra, ens sembla l'home que encara manca a l'Esquerra Republicana de Catalunya.

LA POR.

LA PRUDENCIA.

LA JUSTICIA...

I LES PROPERES ELECCIONS.

LES COLUMNES TOPAZE

Les columnes anunciadores que de mica en mica, es van aixecant pels carrers de la ciutat, ja han estat batejades. En diuen columnes Topaze, perquè a la millor una columna desapareix d'allà on era per a reaparèixer més amunt o més avall i després tornar a canviar de lloc. Són columnes que es passen.

Però són columnes que paguen, dirà el lector.

En efecte, paguen perquè el senyor Vila Maríes, de trista memòria, que és el concessionari, té un contracte pel qual ha de pagar, però amb la condició que no s'enganxin anuncis enllac més. Com, però, començant pels anuncis d'Estat Català, hom permet que s'enganxi tota mena de papers a les parets, el senyor Vila Maríes tindrà una bona raó per a no complir el contracte.

Una altra raó per a batejar les columnes amb el nom de Topaze. Ara manca saber qui deu ésser el Castel-Benoc.

EL DOLOR NO FA cap estrali als qui per sàvia precaució tenen a casa UN FLASCÓ DE CEREBRINO MANDRI ESPECIALIDAD NACIONAL

LA BORSA LA VIDA

Table with 2 columns: Stock symbols (O. R. G. A., G. E. D. A., U. G. T., P. R. S., A. R., A. C. R., B. O. C., P. R. R., E. R. C., P. C. d'E., U. D. de C., P. O. R. C.) and their corresponding values.

La Borsa es presenta agitada i amb unes cotizacions elevadíssimes... a 30 dies. Degut a la similitud del paper ofert i a la inflació amb què es fa aquesta oferta el capital electoral es mostra indecis i es tem que a última hora es retregui.

Sembla que seran moltes les subscripcions que fallaran a la primera emissió per no poder obtenir el dividend estipulat del 40 per cent.

La darrera escissió

Dimecres passat l'Orfeo Gracienc celebrà un festival en el qual el Patronat de l'Orquestra Pau Casals oferí una placa d'homenatge pels mèrits contrets per l'esmentada associació coral.

Naturalment, el senyor Macià no podia quedar-se amb la honra i es presentà quan finalitzava el darrer temps d'una obra de Haydn.

Però, és allò que es diu de quan un home està de pega.

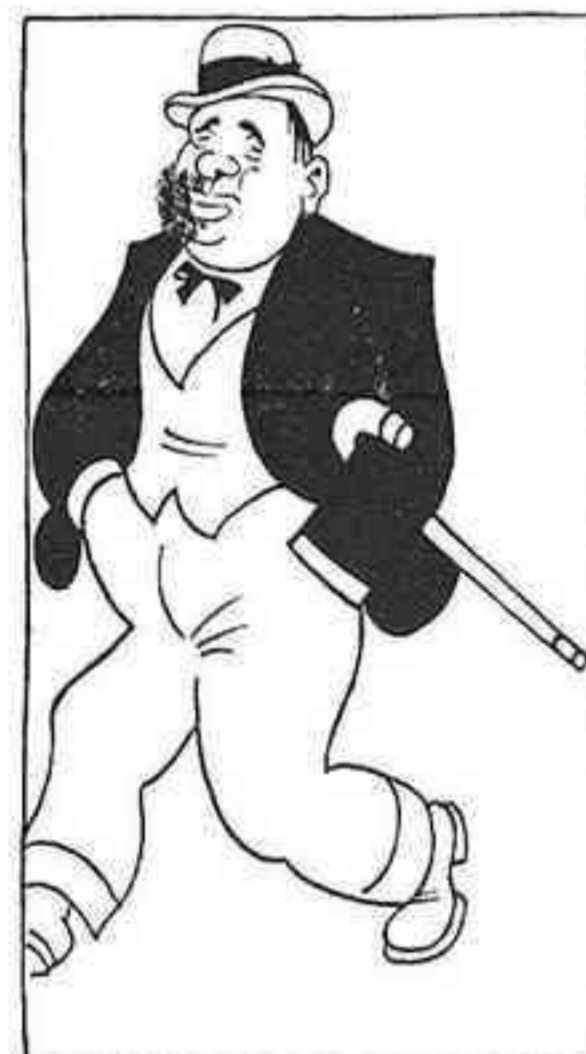
Perquè la simfonia de l'Haydn porta per títol «Simfonia de Comiat» i en ella, degut a una sèrie de circumstàncies que no són del cas explicar, el compositor austríac exigeix que els músics es vagin retirant fins a quedar sol amb el director el primer violí.

Així, tot just assegut el senyor Macià, va començar la desfílada, i com que aquesta escenografia era aplicada per primer cop i ningú no sabia de què anava (tot i una nota explicativa del programa), passà el que fatalment havia de passar.

Que el senyor Macià i el seu seguici d'humils secretaris i d'humils esquerrans, feren uns ulls com unes taronges i pensaren primerament que les escissions fins arribaven a l'Orquestra Casals, i després, assabentats del que motivava la guillada, pensaren en la força de les coincidències.

Tenint el ventre net resta l'home satisfet; com és llèpol i gormand,

EL SUCRE DE MADUIXES és sempre el seu purgant.

No voldria ofendre a ningú, però trobo que comença a fer fresqueta.

DE QUAN ERA RADICAL

L'Aragai, l'home de l'Esquerra i de la rabassa, no havia pas estat sempre de l'Esquerra i de la rabassa. Hom recorda entre altres activitats seves a Sabadell, les que tenien per objecte desfer sardanes.

Passada la dictadura, l'home es féu radical, i aquesta darrera activitat fou apreciada pel partit com es mereixia, però va voler ésser regidor, i en Juncal va anar a proposar-ho a don Alejandro.

Aquest, però, es mostrà inflexible: «Yo no hago concejal a un hombre que ha sido propietario de una casa...»

Res, ni el senyor Pich, que és president de la Cambra de la Propietat Urbana, no el va poder convèncer.

Aleshores es féu de l'Esquerra, i, veieu?, ha estat el que ha volgut.

EL BE NEGRE

es ven a Madrid al quiosc

Las Calatravas

al carrer d'Alcalà

SALAPARÉS DEL 14 AL 27 D'OCTUBRE

Desde dissabte primera i gran subhasta d'art

Un lloro, un moro i un mico i un senyor de Puerto Rico (SEGLE XIX). Un señor de Puerto Rico, al balcó tenia un lloro de rica ploma i bon picor, un lloro dels que fan oro, dels lloros que costen pico. Un veí seu, que era moro de Tetuan, va rebre un mico; amarra aquest mico, el moro, al balcó, quedant el lloro a l'altre, prò lluny del mico. Mes tant i tant xerrà el lloro, que un dia s'empipa el mico, i amb rabió alé de toro l'embesteix. S'amaga el lloro, trenca la cadena del mico, salta a la gàbia del lloro, surt el lloro, pica al mico, xiisla el mico, xerra el lloro, i amb l'esvalot, surt el moro i el senyor de Puerto Rico. —Per què no tanca el seu lloro? —Per què no amarra el seu mico? —exclamen els dos, sent coror, volent l'un agafar el lloro i estirant-li l'altre el mico. Cau el mico sobre el lloro, el lloro li clava el pico; reganya les dents el mico, i, esverat, mossega al moro i al senyor de Puerto Rico. Aquest renega del lloro, prometent matar el mico, mentre que, furios, el moro, provoca a l'amo del lloro i embesteix a lloro i mico. Cap amunt se'n puja el lloro, cap avall s'escorre el mico.

PERGAM CINE FOND. IRIS PARK. WITH BOBBY. Ja pot llençar la banya, que aquest cinema té un aparell PERGAM DE LA CASA PEREGO-GAMISANS S. L. ENTENÇA, 47 (cantonada i c. aris) Tel. 53535-Barcelona

El Sr. VACHIER i la Geometria

En el reglament de Circulació hem trobat una perla del senyor Vachier que diu així:

«74. Tot conductor d'un vehicle en entrar en una cruïlla, de coincidir amb un altre vehicle que s'acosta verticalment a la seva direcció, ha de deixar, etc., etc.»

Després de donar mil voltes al reglament i a les interpretacions a què es presta l'article esmentat, ens ha semblat que en Vachier es refereix a la direcció perpendicular, cosa que demostra a bastament que si bé el jove regidor no sap gran cosa d'administració, ni de circulació, ni de política, en canvi de geometria tampoc no sap ni que s'escriu sense h, a menys que en la posició vertical hi compti els avions, especialitat en la qual no toca cap «pito».

Revisat per la censura eclesiàstica

22 + 22 = 44

En una nota de l'Alcaldia que publicaren els diaris, es deia l'altre dia que havien estat rebudes quaranta quatre postals demanant que es tinguessin endavant els autobusos Torner.

Quaranta quatre? Justos, els vint-i-dos regidors que votaren la concessió i els vint-i-dos secretaris que els porten la correspondència.

—Aquest ja no respira. —Així, és mort? —Oh! potser és un viu que dissimula.

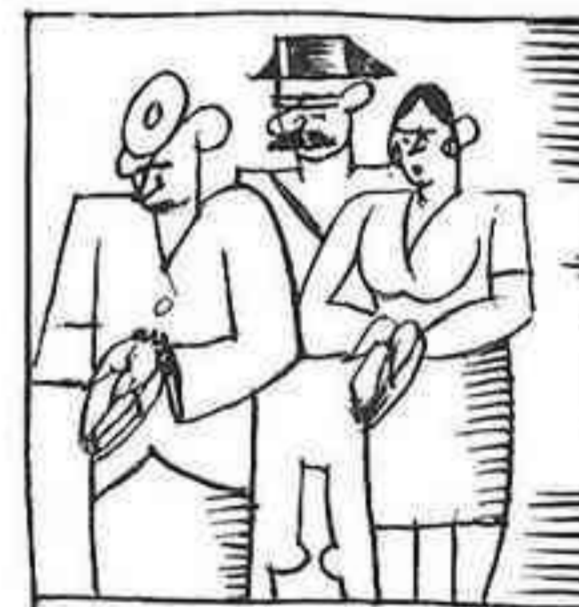
PROTECCIONISME

Aquestes visites domiciàries, ningú no pot dir com acabaran. Ara, amb motiu de les mesures del Sr. Selves contra l'alegria de la República, sembla que hi ha qui s'ha aprofitat de valent. Un individu, diem que era del Patronat de Protecció de la Dona i exhibint-ne documents, naturalment falsos, nosaltres no diríem mai el contrari (llegeixi's l'editorial), es presentà a mi medi i va dir que havia d'inspeccionar els llibres i les parcelles perquè no hi anessin menors d'edat. El propietari, de mala gana, hi accedí, i l'home es va assure darrera el taulell i demanava els documents a tothom que entrava.

—Passà una hora, i dues, i tres, quan, ja ben entrada la matinada, el propietari, indignat, no va poder més:

—I bé, que ha de durar molt, això?

—Home, veurà, subscriu'm's per cent pessetes...

La Llei de «vagos» i la Llei de Vagues

DENCASSERIES

En el miting de la Bohèmia, el senyor Dencás, entre altres coses que no deia La Humanitat perquè malgrat tot—vegi's l'editorial—té un cert sentit de les proporcions, digué que els 10.000 escamots que havien de desfilar el diumenge eren els «epionmiers» d'un «exèrcit de 70.000 que, si a Espanya perillés la República, passarien l'Ebre per imposar-la.

No ens agrada dir d'haver ho de veure, perquè ens sembla que no ho veuríem.

ARQUES SOLER INCOMBUSTIBLES E IMPERFORABLES AMB EL SOPLET ALDANA 3 i 5 BARCELONA Tel. 51853 MADRID CABALLERO DE GRACIA 7 i 9 Tel. 16119

G. ALOMAR VIES URINARIES. - Curocò més ràpid i millor que el seu aparell electric. Balnear, 4. C. ortonaud 5 ptes. de 12 a 3 i de 5 a 8. Fest. de 10 a 12

A una taula ben proveïda no hi pot faltar XAMPANY LAVERNOYA CAVES J. RAVENTOS i SANT SADURNI DE NOYA

MOLT BEE!

A Sant Vicenç de Castellet de na per acabada la seva temporada d'estiu a Catalunya el Circ Frediani, que ha d'actuar tot seguit a Lisboa.

Amb tal motiu anà a acomiadar-los el fredianista Joan Tomás, al davant d'un grup de novici d'aquesta orde religiosa.

Revisat per la censura eclesiàstica

Seguidament el conegut periodista Sebastià Gasch s'enfilà a l'escenari i exhibint un exquisit «slip» de bananes niquelades ballà una rumba eugrescadora que li valgué una seriosa multa, la qual—afortunadament—, el Governador General de Catalunya, Sr. Selves, tingué la delicadesa de perdonar-li.

El màxim prestigi crític en matèria de music-hall Joan Tomás no assistí a la festa de gut que, vuit dies abans, ja havia descobert fil per randa tot el que succeiria i deixaria de succeir.

El senyor Adrià Gual, en un dels seus parlaments radiofònics, digué aquest dia la necessitat de l'erecció d'un monument en record del compositor Granados.

La fantasia de l'illustre meteoròleg culminà en la idea projectada de fer un monument «sonor».

Segons el senyor Gual, és tan emocionant l'obra del músic, que no basta amb una làpida qualsevol; es necessita que faci música tot el sant dia per a admiració del poble que treballa i que passeja.

La idea, tractant-se de Granados, ja està bé si no es porta a cap. Ara que, aplicada al futur monument del director «del Institut del Teatre», seria horrososa. Convertiria el nostre país en un recó on s'aplegarien tots els

núvols que porten aigua, perquè és de suposar que el sonor aniria repetint els seus articles de «La Veü», que és la música més recent que hom li coneix.

Segueixen els assaigs del «Terrorio» dels periodistes.

Però sembla que la Bargalló renunciarà al paper d'«Inés», que va acceptar amb tant d'entusiasme. El motiu no és el que ha imaginat algú. La frustrada «Inés» no ha renunciat per por que la Lliga digui que la gent de l'Esquerra fa comèdia. Ha estat per una raó molt diferent i que coneixen tots els amics de la insigne oradora.

TEATRE POLIORAMA

Rbla. Estudis, 9 - Telèfon 10773

Avui i demà, tarda i nit

l'obra ctm de Dario Nicodemí

La Sombra

Divendres i dissabte tarda i nit

La mujer desnuda

Companyia d'alta comèdia de MARIA TERESA MONTOYA
Primer actor i director
FERNANDO PORREDON

Per tal d'anar fent mèrits per veure si més endavant els és concedit el permigi de fills predilectes de Barcelona, Maria Vila i Pius Davi representaran en breu el grandios drama en set actes i catorze quadres «Don Juan Tenorio», del malaguanyat José Zorrilla.

Divendres passat a la nit s'inaugurà oficialment les classes d'ensenyament laic a les noves sales d'espectacle per a infants del Music-Hall Pompeia.

L'acte de la inauguració revestí caràcter de veritable solemnitat i foren molt felicitats els senyors de l'Empresa, periodistes i redactors de «La Rambla» i «La Humanitat».

Don Pere Corominas, assistent a l'acte, digué uns mots adients a la festa que en aquells instants es celebrava posant de manifest que si «Pina, la italiana del dancing» (protagonista de la seva darrera novel·la) un dia resuscitava, estava segur que voldria incorporar-se a l'«curio de varietés del Pompeia». (Una pluja de lliganets rosa no el deixà acabar, en mig de gans aplaudiments).

HOLLYWOOD BAR - DANCING

CORNER NOU DE LA RAMBLA, 105
TELEFON NUMERO 17033

Totes les nits de 12 a 4 i festius de 7 a 9 (aperitius)

Colossal èxit de la DEMON'S JAZZ

ORQUESTRA COMPLETA
Grans atraccions a la pista

L'Esclassans parla d'ell i del sistema

«Jo he proposat en les noves obres la formació d'una Escola intel·lectualista...»
«Jo he predicat sempre la formació d'un intel·lectualisme pur...»
«Nosaltres, catalanistes intel·lectualistes...»
«Nosaltres, productors intel·lectuals...»
«Jo no cal dir que nosaltres, literats catalans...»
«Expansió del nostre catalanisme intel·lectualista...»
«Mentre visquem barrejats amb els polítics, els nostres noms i les nostres obres seran menys tinguts i les nostres necessitats intel·lectuals seran totalment incompreses...»
«Avui, la veritable aristocràcia de Catalunya som nosaltres. Jo catalanista intel·lectualista, home de sistema (1) per damunt de tot.»

Es ven ben bé que com que a l'Esclassans això d'ésser intel·lectualista li fa gràcia i lo li diu ningú, ha decidit tirar endavant amb el seu auto-bombo i les ficades de peu corresponents, tals com la que es refereix als polítics que no acomprenen què vol dir a més a més que ell és molt dolent, que els polítics que el volten en són tant o encara més que ell, que ja és dir!

La veritat sobre la pluja d'estels

Gairebé tots els diaris de Barcelona, davant el fet de la pluja d'estels, dest-caren redactors per orientar-se per mitjà del Sr. Gomis i Solà.

Aquest, naturalment els va embolicar com a uns xinesos. Nosaltres no ens vàrem creure de cap de les maneres les tuons donades i telefonàrem a l'illustre astrònom per tal de saber l'estricta veritat:

—A vostres, confidencialment els ho diré. Això que ha passat és un simple avís de l'amo de la meteorologia. Aquest senyor ja està tip dels articles del Sr. Adrià Gual i la pluja d'estels no representa sinó un simple avís enviat a tall d'anticipi i amb l'amenaça de prodigar altres desgràcies si l'esmentat Sr. Gual no el deixa tranquil, suprimint les seves provocacions literàries.

Així que ja ho sabem i ja ho saben.

O organitzem un trisagi de desgreuges o ens exposem a veure'ns el moment menys pensat socarrimats per algun fenomen que ja es prepara.

COLISEUM
TELEFONO 18486

A tots interessa veure

Casada por Azar

CON CLARK GABLE
CAROLE LOMBARD
DOROTHY MARKAILL

Moderíssima comèdia PARAMOUNT

EL COLLAR DE LA REINA

SEGUN LA NOVELA DE A. DUMAS. HABLADO EN ESPAÑOL.
FILMS ARTISTICA BARCELONESA.

Liebelei (AMORIOS)

EL FILM ESPECIAL DE L'ANY!

—Escollit, i a La Lliga, encara hi cap tothom?

CAPITOL

AVUI ESTRENA DE

el marido de la amazona

PRODUCCIO EVA

amb **Elissa Landi**

Publicitat amagada

Ha sortit «Sem», setmanari dels escamots. Hi ha qui diu que es tracta d'un anunci de les «Escames Soms».

PUBLIC CINEMA
Passelj de Gracia, 57
Telefon num. 79681

SESSIO CONTINUA
de 3 a 9 i de 10 a 12

Localitat única, seient i penca

Hofellars, Reportatges i Documentals «FOX»

Revisat per la censura eclesiàstica

Jubileu

Hem rebut una atenta nota del Directori d'Esquerra Republicana de Catalunya en la qual se'ns comunica que el senyor Grau Jassans, després dels esbrinaments portats a cap, ha resultat tan honorat com els altres.

Nosaltres ja ens ho pensàvem, però sempre és lloable tenir esculpits de consciència.

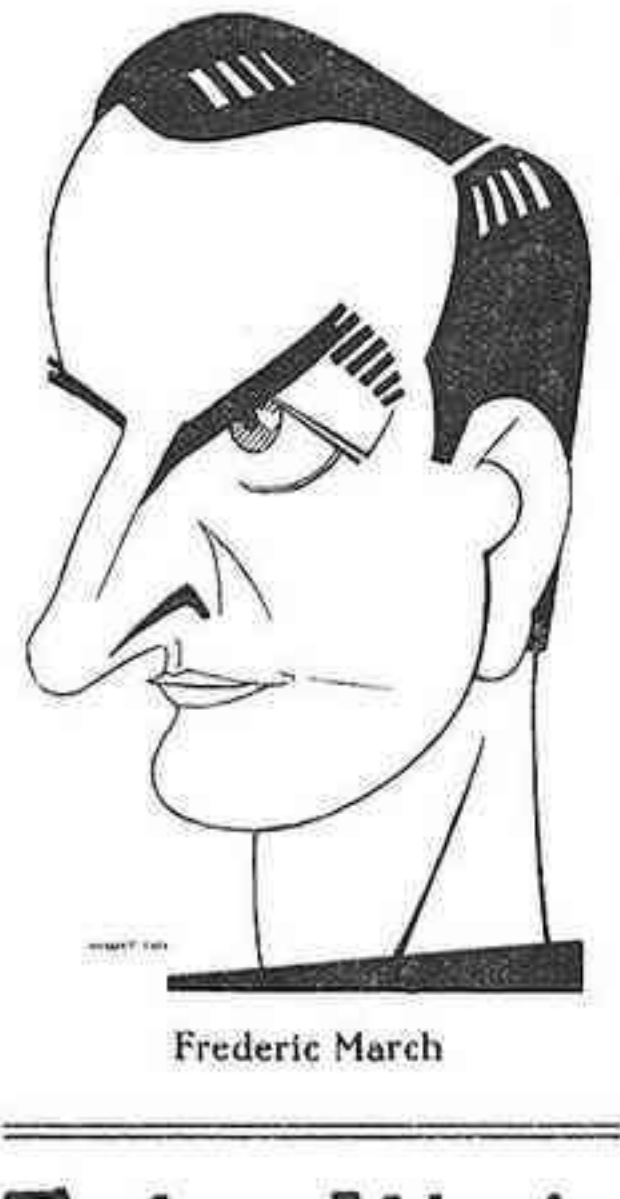
Sembla que abans de les eleccions tots els candidats tindran llur certificat de bona conducta llurat pel Directori del partit, que farà, com en el cas inicial, les oportunes investigacions per tal de poder declarar-los nets de tota culpa.

TIVOLI
GRAN EXIT

EDDIE CANTOR EN TORERO LA FUERZA

Us delectarà amb aquest film que veurà tot Barcelona

Si «EL BE NEGRE» fes pel·lícules, no les faria pas millor que aquest producte d'ARTISTES ASSOCIATS.

Frivolitats

La salvació de la República sembla que serà un fet, i més després del discurs d'en Cambó a Sitges. Davant les seves protestes de republicanisme és que tots els republicans han vist que la república, efectivament, perillava i, si és veritat el que es diu, faran un front únic per a salvar-la.

CROX PRESENTA A BARCELONA EN LA VIUDA ROMANTICA

EL LIBRE A L'ESTRENA

SALÓ CATALUNYA

Entrada de empleadas

WILLIAM VOYDORF JOUNG

Estampes cruces d'un d'«spoisme comercial»

Visió humorística de una justícia que dista molt d'ésser exemplar

POWELL en HOMBRE DE LEYES
con JOAN BLONDELL

Film Warner-Bros First National

DOBLE PROGRAMA WARNER BROS. FIRST NATIONAL

Els escamots intel·lectuals s'animen

Davant el fet de la presumpta cessió de l'Estadi als escamots, els ídem intel·lectuals han celebrat una reunió en la qual han exigut per a ells un terreny a propòsit per a una festa patriòtica on s'han de fixar llurs punts de partida públics.

L'acte, que ha estat aprovat per la direcció de l'Esquerra, consistirà en una reunió al teatre grec de l'Exposició, i hi prendrnn part els espases de la companyia.

Sembla que la intenció és procurar infiltrar a les grans masses escamotistes aquell tacte i distinció que tant han servit en els triomfs de llur vida.

Perquè, desenganyem-nos, joves escamots dels altres, en aquest món no tot són garrotades, ni curses a peu, ni tan sols apoteosis atlètiques; manca el pa espiritual, aquell pa que tan bé roseguen els dirigents dels iniciats a l'Olimp de l'intel·lecte.

I aquest pa és el que des del teatre grec, escenari de les grans gestes de Sèneca i del senyor Borràs, facilitaran al poble els homes que es diuen Esclassans, Jaume Mercadé, Josep Gual i tants d'altres que amaguen el nom en el més desinteressat anònim i que nosaltres tenim el disgust de no poder assenyalar com els tres primers que bé s'ho mereixen, degut a la conseqüència política que els anima, els ha animat i segurament els animarà per a tota la vida.

TODOS LOS DIAS OLYMPIA

CIRCO ECUESTRE

20 ATRACCIONES DE 1ER ORDEN

BUTACAS 3PTS

AVIAT VEUREU

El Signo de la Cruz

URQUINAONA

AVIAT: Una Producció Nacional

ORPHEA FILM presenta a

SUSANA TIENE UN SECRETO
con MIGUEL LIGERO Y RICARDO NIJEZ

i quedareu meravellat

DIRECTOR CECIL B. DE MILLE

10.000 intèrprets

ES UN FILM PARAMOUNT

CORREU... HI TOTS!

R. Rigat. Estiguen tranquil, que totes dues notes han arribat i totes dues han anat al cove.

K. K. T. U. A. — Això dels jeroglífics s'assembla massa als trenca-closques.

Pipoli. — Visca!, doncs.

Thom. — Apa, brut.

329-F. — De primera! Agraïts i quedeu nomenat agent amb tots els ets i uts.

Harris. — Per ara, no farem res.

